

Aš
Sukrėstas
Tavo pamokymo.
Žinau girdi ką tau kalbu,
Kaip aš girdėjau tavąjį griaustinį
Kai išsilakstė Vengrijoj
Trys tūkstančiai mūsų karių.
Gana! Kare daugiau
Nė vienas lai nežūna.
Tavo ramybė tegul būna
Man karūna.

Vainikas
Erškėčių
Mano dvasiai lizdas.
Rūmų žvilgsniai užgaulioja.
Kaip juos nuoširdžiai sutikti?
"Tu gali man nepatikti."
"Tu gali mane įskaudinti."
"Tu gali manęs negerbti."

O Dieve, ar tau būtina tylėti?
Mane kaip sūnų auklėji diržu.
Ar mes kartu negalim išsiverkti?
Išmokyk maldą, aš tave meldžiu,
Kad iš anksto pasimokyčiau ko nori.
Juk aš drįstu būti tavo karalaičiu,
Vesti tavo tautą - našlaičių,
Močiučių, beraščių, be dantų,
Tavo sūnaus Jėzaus Kristaus surinktų.
Dovanok! Dovanok!
Jo karalystę žemėje pratęsti,
Jo viltį - kančių kančias iškęsti,
Jo laimę per amžių amžius bręsti.
Mane pamokyk užkariauti širdį.
Mane pamokyk nugalėti mirtį.

Aš tavo Sūnaus mokinys.
Aš moku jo oktavą.
"Tėve mūsų" - kreipinys
Atima man žadą.
Aštuoni širdingi prašymai
Lai suskamba visi
Ir manęs visai nebėr
Tik girdžiu ką man kalbi.

Pater noster, Tėve mūsų,
Mylintis, mus vaikus, labiau,
Kaip patys mylime save,
Juk mums už visąką baisiau
Gyventi!
Ar žinai?
O mums linki gyventi amžinai.

Jei danguje yra plyšys,
Jei su tavim yra ryšys,
Verčiau tu kaip mes mąstyk ir būk ir veik.

Šventas, šventas, šventas
Tegul būna
Tavo vardas - Tėve - mūsų,
Tau brangus kiekvienas vaikas,
Tėve mūsų,
Net ir turkų, net ir prūsų,
Net ir Gedimino,
Mūsų tėvo tėvo tėvo tėvo,
Garbingo atminimo,
Tavo malonę jam lai žino
Jo vaikų vaikų vaikaičiai
Gediminaičiai.

Aš karalaitis.
Kaip tikiu, taip ir bus.
Tegul būna tavo karalystė.
Nes kas daugiau sutaikys mus,
Jei kaip kiekvienas tiki, taip ir bus?
Nė tėvelio Lietuva, nė Lenkija,
Nė mamytės Austrija,
Nė brolio Bohemija,
Nė močiutės Liuksemburgas,
Nė senelio Vokietija, Kroatija, Vengrija,
Romėnų imperija.

Verčiau tu veik nei aš.
Tau žinomi keliai.
Kaip atsiduoti tavo valiai
Jei pasaulį valdo mes, vaikai karaliai?
Kam paklusti, jei nepaklusti,
Ką tikėti, jei netikėti,
Kas turėtų mums rūpėti?
Danguje, taip ir žemėje,
Kažin ką gali tavo vaikų gera valia?
Nebent atverti tavo gerai širdžiai kelią
Maldaut karšta malda

Kaip dvylikos metų karalienė Jadvyga,
Kaip tavo vaiko motina Marija,
Kaip karvedė Žana d'Arka
Vyskupo sudeginta ant laužo, nekalta.
Ir mūs karalius Vladislovas,
Mano dėdė, kurio nepažinojau,
Nes mūšyje krito, dvidešimt metų tesulaukęs.
Ant Alacho iešmo pakilo jo galva.
Dieve, kam tarnauja jo auka?

Kai su dangumi nutrūksta mūs ryšys
Ir tavęs jau niekas neprisiprašys,
Tėve, kam mane apleidai?
Nesakai kur dingai.
Visgi leisk mums
Šiandien, ryt, poryt,
Tikėt ir ištesėt ir pamatyt
Ar reikėtų taip tikėti antrąsyk?
Globok mus kai gvildenam ką daryt.

Valgyti mums duonos duok šią dieną,
Kad ką tikime galėtumėm įvykdyt.
Vilniuje varguoliai šąla žiemą.
Jiems pavasarį svajoju pristatyti.
Linksmą mugę kuri įkvėptų viltį
Jėzų Kristų į Jeruzalę lydėti
Verbomis į Katedrą pakilti
Angelai sulėktų mūsų pavydėti
Kaip šventasis aš galėčiau šokinėti!

Atleiski man, atleiski mums puikybę,
Su tavimi kalbu kaip Janas Husas
Labai asmeniškai, per daug uždusęs,
Vyskupui Dlugošui nepaklusęs
Degu kaip laužas meile tau,
Atleisk, kad aš nurimčiau, jo klausyčiaus,
Nepergyvenčiau, kaip mane pažįsta,
Kur aš nuklydau ir galiu nuklysti,
Atleisk, kad aš ir vėl pasitaisyčiau
Ir nepykčiau, kad jisai man kaltininkas.

O Viešpaties, nevesk mūs į pagundą
Kaip vos nebuvo man su Kunigunde,
Imperatoriaus dukra.
Gyvensiu tyras, šventas, kaip lelija.
Mane moko Motina Marija.
Padėk teisingai atsirinkti kelią
Iš tų visų kur mano mintys veda.

Filippo Buonaccorsi ranką deda
senais ir vėl naujais dalykais
žavėtis, klasikiniiais vyrais,
o aš sakau,
Florencijoj karalius nuogas.
Man pavyzdys - jaunuolis Dovydas
nugalėti Galijotą pasiryžęs
štai paveikslas mūsų Viešpačio
žydu karalius ant romėnų kryžiaus
Dievas vos ne nuogas su mumis
kviečia nusirengti mūs širdis.

Dlugošas mus moko, mes romėnai!
Saugok nuo romėnų ir šėtonų!
Gelbėk mus nuo pikto
Ir nuo pykčio.
Neleisk nekęsti gero vyro
Mokytojo Jano Dlugošo
Ir jam linkėti kryžių.
Saugok protą nuo bet kokio rikto,
Nuo popiežiaus Siksto
Inkvizicijos išvardintų klaidų.
Jei nematom, koks tu tobulas,
Prašau, būk nors pakankamas
Neleiski mums toli nuklysti
Bet išdrįsti
Klausytis tavo balso
Angeliškų gaidų,
Jų aidų aidų.

"Aš myliu tave"
Dieve girdžiu, tu kalbini mane!

"Aš taip myliu tave"
Dieve, tai žinau,
Ir tai puiku,
Bet aš prašau
Mane pamokyki mylėti,
Į kitus naujai žiūrėti,
Ką jaučiu nenutylėti!

"Aš vis tiek myliu tave."
Jungiasi dangaus ir žemės reikalai.
Dievo žodį man kartoja angelai!

"Aš vis tiek myliu tave."
Šventas, Dieve, šventas! O koks noras,
Kad mane išgirstų vyras doras!

"Tu gali man nepatikti..."